

Βεροίας Παντελεήμων: Σκοπός της ζωής μας είναι η ομοίωση με τον Θεό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τετάρτη 5 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε την πρώτη Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία και κήρυξε τον θείο λόγο στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά στη Βέροια.

Στο τέλος τέλεσε τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού καθηγουμένου της Μονής Αρχιμ. Παντελεήμονος.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου:

«Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν».

Τήν περασμένη Κυριακή ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία μᾶς κάλεσε νά εἰσέλθουμε στό στάδιο τῶν ἀρετῶν, στήν Ἀγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή, γιά νά ἀγωνισθοῦμε καί νά προετοιμασθοῦμε, καί σωματικά καί πνευματικά, γιά τήν Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Ἐπειδή ὅμως κάθε ἀθλητής πού ἀγωνίζεται χρειάζεται νά προσδιορίσει τόν στόχο καί τόν σκοπό τοῦ ἀγῶνος του καί αὐτό εἶναι ἀπαραίτητο καί γιά τόν πνευματικό ἀγῶνα, τόν ὁποῖο καλούμεθα νά διεξαγάγουμε, ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία μέ τούς ὕμνους καί τά ἱερά της ἀναγνώσματα μᾶς βοηθᾷ νά τόν προσδιορίσουμε, ὥστε νά τόν ἐπιδιώξουμε τόσο τήν περίοδο αὐτή τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὅσο καί σέ ὅλη μας τή ζωή.

Μπορεῖ βέβαια στή ζωή μας, τόσο τή φυσική ὅσο καί τήν πνευματική, νά θέτουμε κατά καιρούς διαφόρους στόχους, αὐτοί ὅμως δέν εἶναι σέ θέση νά ὑποκαταστήσουν τόν ἕνα καί μοναδικό στόχο πού πρέπει ὅλοι νά ἔχουμε, διότι γι' αὐτόν ἀκριβῶς μᾶς ἔπλασε ὁ Θεός. Ὅλοι οἱ ἄλλοι στόχοι τῆς ζωῆς μας εἶναι χρήσιμοι καί καλοί, ἐφόσον δέν ἀποτελοῦν ἐμπόδιο γιά νά ἐπιτύχουμε τόν πραγματικό μας στόχο, ἐφόσον δέν μᾶς ἀποτρέπουν καί δέν μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπό αὐτή τήν ἀναγκαία γιά ὅλους μας προσπάθεια, ἐφόσον δέν γίνονται γιά μᾶς αὐτό πού ἔγινε ὁ πλοῦτος γιά τόν ἄνθρωπο πού πλησίασε τόν Χριστό θέλοντας νά τόν ἀκολουθήσει, ἀλλά τελικά ἐξαιτίας του ἀπέτυχε.

Ποίος εἶναι ὅμως ὁ ἀληθινός στόχος τῆς ζωῆς μας; Τόν ἀκούσαμε στό σημερινό ἀνάγνωσμα ἀπό τό βιβλίο τῆς Γενέσεως, στό ὁποῖο ὁ θεόπτης Μωυσῆς περιγράφει τή δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου.

«Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν», λέγει ὁ Θεός.

Αὐτή εἶναι ἡ ἀπόφασή του γιά τή δημιουργία μας. Ὁ Θεός δημιούργησε ὅλο τόν κόσμο «καλόν λίαν», ἀλλά μόνο τόν ἄνθρωπο θέλησε νά πλάσει «κατ' εἰκόνα» του, σύμφωνα μέ τή δική του εἰκόνα, καί μάλιστα νά τοῦ δώσει τή δυνατότητα νά τόν ὁμοιάσει.

Ὁ Θεός μᾶς ἔπλασε σύμφωνα μέ τή δική του εἰκόνα του. Μᾶς ἔπλασε χωρίς ἁμαρτία, χωρίς ροπή πρός τήν ἁμαρτία, μᾶς ἔπλασε ἔτσι ὥστε δέν θά ἦταν δύσκολο νά ἐπιτύχουμε τήν ὁμοίωση μαζί του, δέν θά ἦταν δύσκολο νά ἀποκτήσουμε ὅλα ἐκεῖνα τά χαρακατηριστικά γνωρίσματα τοῦ Θεοῦ, ἐκτός φυσικά τῶν θείων ἰδιωμάτων του, πού θά μᾶς ὡδηγοῦσαν ἀπό τό «κατ' εἰκόνα» στήν ὁμοίωση μέ τόν Θεό, στό νά γίνουμε θεοί κατά χάριν.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως δέν ἀξιοποιήσαμε τή δυνατότητα πού μᾶς προσέφερε ἡ ἀγάπη

του. Αντίθετα μάλιστα, κάνοντας κακή χρήση της ελευθερίας μας άμαυρώσαμε τή θεία εικόνα του μέσα μας. Γι' αυτό και ό στόχος μας τώρα ξεκινά από τήν άποκατάσταση τής εικόνας του Θεού. Καλούμεθα δηλαδή νά καθαρίσουμε αύτή τήν εικόνα πού λερώσαμε, προκειμένου νά συνεχίσουμε τόν άγώνα μας πρός τήν όμοίωση του Θεού. Καί ή εικόνα αύτή πού άμαυρώσαμε, καθαρίζει μέ τή μετάνοια.

Αύτός είναι ό λόγος, για τόν όποίο ή Άγία μας Έκκλησία μάς καλεϊ σέ μετάνοια και μάς ύποδεικνύει παραδείγματα μετανοίας, δηλαδή άλλαγής νοοτροπίας, άλλαγής πλεύσεως στή ζωή μας και όμολογίας ένώπιον του Θεού ότι έχουμε σφάλει, ότι έχουμε παρακούσει τίς έντολές του, ότι μέ τά λάθη, μέ τίς παραλείψεις, μέ τίς αδυναμίες και τά πάθη μας έχουμε λερώσει και άλλοιώσει τήν εικόνα πού μάς έμπιστεύθηκε.

Είναι άναγκαία ή μετάνοια ως βάση και θεμέλιο κάθε πνευματικού άγώνος, αλλά είναι έπιπλέον άναγκαίο νά συνειδητοποιήσουμε ότι ή μετάνοια είναι ένας διά βίου άγώνας. Δέν είναι κάτι πού ολοκληρώνεται κάποια στιγμή τής ζωής μας, γιατί όσο και άν προσπαθοΰμε, όσο και άν άγωνιζόμεθα, άμαρτάνουμε καθημερινά και καθημερινά παραβαίνουμε τίς έντολές του Θεού, άμαυρώνοντας έτσι τήν εικόνα του.

Χρειάζεται, λοιπόν, διαρκής προσπάθεια και έγρήγορη, ώστε νά άποφεύγουμε τήν άμαρτία, νά μήν ένδίδουμε στους πειρασμούς και τίς αδυναμίες μας, νά άγωνιζόμεθα νά άπαλλαγοΰμε από τά πάθη μας, τά όποία άποτελοΰν αίτία τής παρακοής του θελήματος του Θεού. Χρειάζεται όμως και νά αξιοποιήσουμε τά μέσα πού μάς προσφέρει ή Έκκλησία μας για τή μετάνοια και πρωτίστως τό μυστήριο τής ιερής έξομολογήσεως, μέσα στό όποίο δέν καθαρίζουμε μόνο τήν ψυχή μας αλλά λαμβάνουμε και τή χάρη του Θεού, πού ένισχύει τήν προσπάθειά μας.

Γι' αυτό άς συνειδητοποιήσουμε τήν ανάγκη τής είλικρινούς μετανοίας στήν έπίτευξη του σκοπού τής ζωής μας και άς αξιοποιήσουμε τήν περίοδο αύτή, ή όποία είναι κατ' έξοχήν περίοδος μετανοίας, ώστε νά τήν ζήσουμε καθαίροντας τήν ψυχή και τό σώμα μας μέ τή βοήθεια τής νηστείας και τής ιερής έξομολογήσεως, για νά άξιωθοΰμε νά ζήσουμε κεκαθαρμένοι ψυχῇ τε και σώματι τήν Άνάσταση του Κυρίου μας.

